

موارد خدماتی از دفتر خدمات عمومی

A.A. و امنیت : مصالح و رفاه مشترک ما

امنیت یک موضوع مهم در A.A. است - موضوعی که همه گروه‌ها و اعضا می‌توانند به آن بپردازند تا راه‌حل‌های کاربردی برای کمک به ایمن نگه‌داشتن جلسات ما بر اساس اصول اساسی انجمن ارائه دهند.

هر عضو الکلی‌های گمنام فقط جزء کوچکی از یک کل بزرگ است. A.A. باید به زندگی خود ادامه دهد و گر نه بیشتر ما مطمئناً خواهیم مرد. از این رو مصالح و رفاه مشترک ما در اولویت است. اما مصالح و رفاه فردی پس از مصالح و رفاه جمعی حاصل می‌شود. - سنت اول (فرم بلند)

«مصالح و رفاه مشترک ما باید در راس قرار گیرد. بهبودی شخصی به اتحاد A.A. بستگی دارد. - سنت اول (فرم کوتاه)

"هر گروه الکلی‌های گمنام باید دارای یک ماهیت معنوی باشد که فقط یک هدف اصلی دارد و آن انتقال پیام خود به الکلی در حال عذاب است. " - سنت پنجم (فرم بلند)

A.A. و امنیت

الکلی‌های گمنام دنیای کوچکی از جامعه بزرگتری است که در آن زندگی می‌کنیم. مشکلاتی که در جهان یافت می‌شوند می‌توانند راه خود را به A.A. نیز باز کنند. همانطور که ما تلاش می‌کنیم در یک محیط امن مشارکت کنیم، الکلی‌ها می‌توانند بر حفظ هوشیاری تمرکز کنند و گروه می‌تواند هدف اصلی خود را انجام دهد - انتقال پیام A.A. به الکلی‌ای که هنوز رنج می‌برد.

هیچ حکومتی در A.A. وجود ندارد و هیچ مرجع مرکزی برای کنترل یا هدایت اعضای آن وجود ندارد، اما ما تجربه گروه‌ها و اعضا را در به کارگیری اصول A.A. در مورد مسائل پیش آمده به اشتراک می‌گذاریم. همانطور که در سنت دو و سنت نه بیان شده است، از طریق یک وجدان گروهی آگاه است که یک عضو و گروه‌های A.A. راه حل‌هایی را برای مسائل مرتبط با امنیت گروه پیدا می‌کنند. نهادهای خدماتی مانند نواحی، بخش‌ها و دفاتر بین گروهی/مرکزی برای کمک به ارائه خدمات A.A. و تجربیات مشترک در دسترس هستند.

گروه امنیت و اتحاد

موقعیت هایی که گروه ها از طریق وجدان گروهی خود به آن پرداخته اند شامل تهدید به خشونت، قلدری، آزار و اذیت جنسی یا تعقیب؛ اجبار مالی؛ تبعیض نژادی، گرایش جنسی، یا عدم تحمل جنسیتی؛ و احساس فشار برای اتخاذ یک دیدگاه خاص مربوط به درمان های پزشکی و/ یا داروها می باشد. به خاطر داشته باشید که ممکن است تجربیات/ آزارهایی وجود داشته باشد که از تعاملات گروهی نشات می گیرد، اما خارج از زمان های معمول ملاقات ادامه می یابد. این تجربیات می تواند بر اینکه آیا فردی برای بازگشت به گروه احساس امنیت می کند یا خیر، تأثیر می گذارد.

رهنمودهای مدیریت شرایط دشوار را می توان در جلسات مورد بحث قرار داد و توسط وجدان گروه تعیین کرد. در این بحث های گروهی، تمرکز بر ایجاد محیطی است که اعضا بتوانند با خیال راحت مشارکت کنند و هشیاری را کسب و حفظ کنند. در هر شرایطی، اگر امنیت فردی به خطر بیفتد یا وضعیت، نقض قانون باشد، افراد درگیر می توانند اقدامات مناسبی را برای اطمینان از امنیت خود انجام دهند. تماس با مراجع ذیصلاح برخلاف سنت های A.A نیست. گمنامی پوششی نیست که از رفتار مجرمانه یا نامناسب محافظت کند.

مقابله با ناهنجاری ها و آشوب ها

در حالی که بیشتر گروه ها خودبخود با ساختاری سالم و متعادل عمل می کنند، سایر گروه ها موقعیت هایی را تجربه کرده اند که می تواند وحدت گروه را تهدید کند و امنیت گروه و اعضای آن را به چالش بکشد. یکی از این موقعیت ها، فردی مخرب است که رفتارش مانع از توانایی گروه برای انجام هدف اصلی اش می گردد. ممکن است توسط گروه از اعضای که چنین رفتارهای مخربی را به نمایش می گذارند خواسته شود تا برای مدتی از حضور در آن جلسه خاص خودداری کنند. هرچند که هیچ گروه A.A نمی تواند هیچ فردی را از عضویت برابر در الکلی های گمنام منع کند، ولی گروه های حضوری و مجازی که با این نوع اختلالات سروکار دارند، چنین درخواستی را برای حفظ مصالح و رفاه مشترک گروه و حفظ وحدت A.A مطرح می کنند.

برخی از گروه ها برنامه هایی را برای رسیدگی به رفتارهای مخرب و آشوبگرانه ایجاد کرده اند و رویه هایی را از طریق وجدان گروهی خود ایجاد کرده تا اطمینان حاصل کنند که مصالح و رفاه گروه محافظت می شود. در

بسیاری از موارد، جهت عملکرد گروه با رویکردی مناسب که از منشی انتظار می رود رفتار آشوبگرانه پیش گیری می شود. برخی از گروه ها در اطلاعیه های آغازین (پمفلت های شروع جلسه) خود می گویند که رفتار مخرب تحمل نخواهد شد. برای وضوح، برخی از گروه ها نمونه هایی از تعریف گروه از این رفتارها را فهرست کرده اند. در صورت لزوم، گروه ها و اعضا همیشه این حق انتخاب را دارند که اگر رفتار مخرب و آشوبگرانه به خشونت یا آزار و اذیت افزایش پیدا کرد، یا اگر امنیت شخصی در خطر باشد، با مقامات مربوطه تماس بگیرند.

A.A. و قانون

عقل سلیم و تجربه نشان می دهد که عضویت در A.A. (به اعضا) مصونیت از قانون یا مقررات محلی نمی دهد و حضور در یک جلسه A.A. کسی را خارج از صلاحیت مجری قانون قرار نمی دهد. به عنوان افراد، اعضای A.A. نیز «شهروندان جهان» هستند و به عنوان شهروند ما فراتر از قانون نیستیم.

هر فعالیتی در جلسه یک گروه A.A. تابع همان قوانین و مقررات محلی است که خارج از جلسه گروه اعمال می شود. از طریق فرآیند وجدان گروهی، بسیاری از گروه ها دستورالعمل هایی را در مورد اینکه چه زمانی ممکن است یک تماس با مقامات برای رسیدگی به یک موقعیت خاص مناسب باشد را تعریف کرده اند. موقعیت هایی که گروه ها با آنها مواجه شده اند، که البته محدود به اینها نیست، شامل خشونت و بی حرمتی، دزدی و کلاهبرداری، سرقت اموال، فروش مواد مخدر (و مشروبات الکلی) در یک جلسه و غیره است. با این حال، نه فهرستی از موقعیت های ممکن و نه دستورالعمل ها برای پوشش هر سناریوی قرار ندارد. در حالی که اعضا و گروه های A.A. می توانند از افراد آسیب دیده مراقبت و حمایت کنند، در نظر داریم که ما برای رسیدگی به چنین موقعیت هایی حرفه ای نیستیم و آموزش ندیده ایم. اجرای قانون یا سایر کمک های حرفه ای ممکن است لازم باشد. اگر اعضا احساس می کنند که امنیت آنها در خطر است باید با مقامات تماس بگیرند.

موارد اضطراری

جراحات، تصادفات، آتش سوزی و غیره گاهی اوقات در طول جلسات اتفاق می افتد. برای انطباق با چنین موقعیت هایی، گروه ها برنامه ها و رویه هایی را، اغلب با مشورت مالکان، مقامات محلی و/یا متخصصان، توسعه داده اند. اعضا نباید در تماس با پرسنل اورژانس در شرایط بحرانی تردید کنند. برای مثال، اگر فردی در حال تهدید به خودآزاری (خودزنی) باشد. رسیدگی به شرایط اضطراری مهمتر از ادامه جلسه است.

در سال‌های اخیر، یک وضعیت بهداشت جهانی جلسات گروه‌های حضوری را تحت تأثیر قرار داد. اگرچه بسیاری از گروه‌ها با جلسات مجازی نیاز اعضا را برآورده نمودند، گروه‌هایی که جلسات حضوری را انتخاب کرده‌اند دریافت کامل‌ترین و مطمئن‌ترین اطلاعات ممکن را از پرسنل پزشکی واجد شرایط و/یا سازمان‌های بهداشت و امنیت عمومی مفید می‌دانند. برخی از گروه‌ها از سنت‌های دوازده گانه A.A به عنوان پایه ای برای ایجاد وحدت در گروه و توسعه دستورالعمل‌های امنیت گروه استفاده کرده‌اند. حضور در جلسات A.A نباید مستلزم به خطر انداختن سلامت یا ترساندن به دلیل رعایت دستورالعمل‌های امنیت محلی باشد. با احترام به قوانین محلی و دستورالعمل‌های امنیت، بسیاری از گروه‌ها بر هدف اصلی ما متمرکز شدند و از کشاندن A.A به بحث عمومی اجتناب کردند.

امنیت و A.A. در عصر (حوزه) دیجیتال

پلتفرم‌های مجازی و رسانه‌های اجتماعی به منبع مهمی برای اتصال اعضای فعلی A.A و اعضای بالقوه به روش‌هایی تبدیل شده‌اند که انجمن هرگز فکرش را نمی‌کرد. سنت‌های A.A که برای تنظیمات A.A حضوری اعمال می‌شود، برای تنظیمات تلفن A.A، آنلاین و رسانه‌های اجتماعی نیز اعمال می‌شود. بسیاری از گروه‌ها در مورد رابطه بین امنیت و ناشناس بودن بحث می‌کنند و دستورالعمل‌هایی را در اعلامیه‌های افتتاحیه خود گنجانده‌اند. برای کمک به دور نگه داشتن جلسات از آزار و اذیت سایبری، برخی از گروه‌های مجازی موقعیت‌های خدماتی خاصی ایجاد کرده‌اند. گروه‌های مجازی A.A که آزار و اذیت «ترول‌های» اینترنتی را تجربه کرده‌اند، تنظیمات امنیتی گروه را تنظیم کرده، رویه‌های امنیت ایجاد کرده‌اند و/یا به دنبال پشتیبانی فنی حرفه‌ای بوده‌اند. برخی از دفاتر بین گروهی/مرکزی محلی، مناطق، مناطق و انجمن‌ها، پشتیبانی فنی و مواد خدمات امنیت را برای به اشتراک گذاشتن با اعضا توسعه داده‌اند.

مشارکت و فراگیری

قدم‌ها، سنت‌ها و مفاهیم A.A مشارکت، شمول و وحدت را تشویق می‌کند. این اصول معنوی به عنوان آرمان‌هایی عمل می‌کنند که گروه‌ها و اعضای A.A برای آن تلاش می‌کنند.

در بخش گام پنجم در کتاب دوازده قدم و دوازده سنت، بیل دلیو، یکی از بنیانگذاران A.A. نوشت: «...تقریباً همه ما از این احساس رنج بردیم که کاملاً به آن تعلق نداریم... وقتی به A.A رسیدیم، و برای اولین بار در زندگی ما در میان افرادی ایستادیم که به نظر می‌رسید درک می‌کردند، احساس تعلق به شدت هیجان‌انگیز بود.»

به عنوان بخشی از مقاله گریپ واین در سنت سه که از بیل به اشتراک گذاشته شده است: «بنابراین اجازه دهید در A.A. تصمیم بگیریم که همیشه فراگیر باشیم و هرگز انحصاری نداشته باشیم و همه چیزهایی را که داریم به همه ارائه دهیم. باشد که وحدت ما حفظ شود.»

مقاله مفهوم چهار در دفترچه راهنمای خدمات A.A. اینگونه بیان می‌کند، «دلیل خوب دیگری برای «مشارکت» وجود دارد، و این یکی به نیازهای معنوی ما مربوط می‌شود. همه ما عمیقاً میل به تعلق داریم.

ما در A.A. یک مشارکت از نوع رابطه برادرانه می‌خواهیم. این ایده‌آل درخشان ما است که «شرکت معنوی» A.A. هرگز نباید دربرگیرنده ی اعضای باشد که به عنوان «درجه دوم» در نظر گرفته می‌شوند.»

اینها ممکن است ایده آل باشند، اما همیشه تجربه همه نیستند. برخی از اعضای A.A. به اشتراک گذاشته اند که بر اساس نژاد، قومیت، اعتقاد مذهبی یا غیر اعتقادی، زبان مادری، سن یا توانایی های متفاوت، در جلسات A.A. احساس عدم استقبال کرده اند. برخی از اعضا به اشتراک گذاشته اند که زیر سوال بردن هویت جنسیتی آنها باعث شده که آنها احساس ناپذیرفتگی کنند. دیگران به اشتراک گذاشته اند که برای شرکت کامل در گروه یا شرکت کامل در A.A. دعوت نشده اند.

سنت های ما حاکی از آن است که هیچ کس نباید تبعیض نژادی، گرایش جنسیتی، جنسیت ، شرایط سنی یا سایر تبعیض ها را در هنگام درخواست کمک از A.A. تحمل کند.

ارتباط با امنیت چیست؟ این تجربیات بر احساس امنیت و تمایل اعضا برای ماندن در A.A. تأثیر می‌گذارد ، در اینجا تجربیاتی وجود دارد که گروه های A.A. در مورد نحوه اجرای این اصول برای حمایت از یک فضای جلسه ی امن به اشتراک گذاشته اند :

- آیا ما در تلاش هستیم تا جلسه ای در فضای امن و در دسترس ، فراهم کنیم؟
- آیا می‌توانیم برای دسترس پذیرتر شدن برای کلیه ی الکلی ها ترجمه به زبانهای مختلف، از جمله زبان ناشنویان ASL ارائه کنیم؟
- آیا ما در تلاش هستیم تا بخش خوبی از الکلی های مختلف را در جامعه محلی خود جذب کنیم؟
- آیا به همه اعضا فرصت صحبت در جلسات و شرکت در سایر فعالیت های گروه داده می‌شود؟

الکلیسم بیماری است که به سن، توانایی های متفاوت، عقیده، نژاد، جنسیت، ثروت، شغل یا تحصیلات بستگی ندارد. به نظر می رسد تجربه ما نشان می دهد که هر کسی می تواند الکلی باشد. و بدون تردید، هر کسی که بخواهد نوشیدن الکل را متوقف کند، به A.A. خوش آمده

«...ما قاطعانه افکارمان را به کسی معطوف می کنیم که بتوانیم به او کمک کنیم. محبت و تحمل دیگران رمز ماست.» - الکلی های گمنام، صفحه ۸۴

در اینجا چند پیشنهاد و یادآوری مفید آورده شده است:

- ✓ در مورد مسائل امنیت قبل از بروز آنها در سطح گروه، بخش یا ناحیه صحبت کنید.
- ✓ از نماینده خدمات عمومی (G.S.R) و کمیته های خدماتی A.A. در ناحیه ی خود برای کمک به ارائه تجربه مشترک گسترده تر استفاده کنید.
- ✓ موضوع امنیت را به عنوان بخشی از ترازنامه ی گروه خود بگنجانید و دستورالعمل ها و رویه های گروهی را در مورد امنیت ایجاد کنید.
- ✓ تمرکز خود را بر هدف اصلی و مصالح و رفاه مشترک مان حفظ کنید و اصول را در همه بحث های مربوط به امنیت مقدم بر شخصیت ها قرار دهید.
- ✓ به یاد داشته باشید که حامیان (راهنما ها) می توانند نقش مهمی در ارائه رهبری و الگوسازی داشته باشند.
- ✓ اجازه دهید اعضای A.A. بدانند که اگر در مورد گفتار یا اعمال یک عضو دیگر نگران هستند، صحبت با کسی که به آنها اعتماد دارند، گروه A.A. آنها یا یک حرفه ای، می تواند مفید واقع شود.
- ✓ به یاد داشته باشید که تماس با مقامات مناسب در رابطه با رفتار مجرمانه ای که در جلسات یا حوالی آن انجام می شود، برخلاف سنت های A.A. نیست و ناشناس بودن (گمنامی) پوششی برای محافظت از چنین رفتاری نیست.

منابع مفید :

- کادر ۴-۵-۹، نسخه اکتبر ۲۰۱۰، مقالاتی در مورد «اعضای مزاحم در جلسات A.A.» و «A.A. و قانون» (موجود در صفحه خبرنامه در aa.org).
- گزارشی از شصت و دومین کارگاه کنفرانس خدمات عمومی: "امنیت در A.A. : مصالح و رفاه (مصالح و رفاه) مشترک ما"*

- گزارش نهایی «کمیته ویژه امنیت گروهی هیئت خدمات عمومی الکلی‌های گمنام، ایالات متحده و کانادا» (۲ فوریه ۲۰۱۴)*

- گزارش منطقه ای انجمن در سال ۲۰۱۹ «چه کسی در اتاق نیست - تقویت مشارکت در A.A.***»
- پمفلت "پرسش و پاسخ در مورد راهنما و رهجو" از نشریات A.A.***
- پمفلت "گروه A.A. ... جایی که همه چیز از آنجا شروع می شود" از نشریات A.A.***
- پمفلت "عضو A.A. — تجویزها و سایر داروها" از نشریات A.A.***
- پمفلت "درک گمنامی (ناشناس بودن)" از نشریات A.A.***
- دستورالعمل "دسترسی برای همه ی الکلی ها" از نشریات A.A.***
- موارد خدماتی "کارت امنیت برای گروه های A.A." از نشریات A.A.***
- موارد خدماتی "بروشور A.A. و امنیت" از نشریات A.A.***
- برای تجربه ی مشترک محلی با عضو کمیته بخش (D.C.M.) یا رابط ناحیه تماس بگیرید.

* در صورت درخواست از طریق تماس ، دفتر خدمات عمومی در دسترس است.

**موجود در aa.org.

www.aa.org